

освітян з інноваційними технологіями та практикою їх ефективного впровадження – слугуватиме умовою для переосмислення перспектив та шляхів розвитку освітньої галузі.

Зазначимо, що поряд з необхідністю розроблення єдиного каталогу освітніх інновацій, істотного значення учені надають питанню щодо осмислення процесу формотворення та шляхів реалізації освітніх інновацій у наукових літературі. Це питання є досить гострим у зв'язку з тим, що в освітній галузі відбувається активне перевидання та тиражування посібників, в яких подається опис не скільки інноваційних форм роботи суб'єктів навчального процесу, стільки аналізу класичних, традиційних методів та підходів до навчання.

Отже, криза сучасної освітньої системи вимагає постійного й оперативного оновлення у: змісті навчального й виховного процесів; формах, методах і технологіях навчання та виховання учнів (студентів); змісті, структурі, формах і методах управління навчальними закладами. Модернізація освіти має відбуватися шляхом упровадження інновацій. Для цього в Україні має бути вирішена низка питань, серед яких виокремимо наступні: організаційні (спрямуванням фінансових ресурсів на потреби освітньої галузі); педагогічні (підтримка інноваторів як суб'єктів інноваційної діяльності, підготовка інтелектуально-обдарованих освітян до використання інноваційних технологій) та психологічні (формування “інноваційного потенціалу”, сутність якого зводиться до готовності педагогів долучитися до інноваційної діяльності). Освітні інновації мають бути більш відкритими для освітян, передаючи досвід успішного впровадження передових технологій у навчальний процес.

1. Клепко С. *Травелог про репрезентацію знань у нідерландській освіті* / С. Клепко // *Постметодика*. – 2009. – № 5–6 (89–90). – С. 76–104.

2. Лутай В. *Філософія сучасної освіти* / Владлен Лутай. – К. : Центр «Магістр-S» Творчої спілки вчителів України, 1996. – 256 с.

3. *Філософські абрисы сучасної освіти : монографія* / Предборська І., Вишинська Г., Гайденко В., Гамрецька Г. [та ін.] ; за заг. ред. І. Предборської. – Суми : ВТД “Університетська книга”, 2006. – 226 с.

*Юськів С.Н., старший преподаватель,
Государственное высшее учебное заведение
«Херсонский государственный аграрный
университет»*

ПРАВСТВЕННОЕ ВОСПИТАНИЕ В ПРОЦЕССЕ ФИЗИЧЕСКОГО ВОСПИТАНИЯ

Нравственное воспитание представляет собой целенаправленное формирование моральных убеждений, развитие нравственных чувств и выработку навыков и привычек поведения человека в обществе. В общей системе воспитания нравственное воспитание имеет ведущее значение.[1,с. 480].

Задачами нравственного воспитания являются:

формирование нравственного сознания (т.е. нравственных понятий, взглядов, суждений, оценок), идейной убежденности и мотивов деятельности (в частности, физкультурной), согласующихся с нормами высокой морали;

формирование нравственных чувств (любви к Родине, гуманизма, чувства коллективизма, дружбы, чувства непримиримости к нарушениям нравственных норм и др.);

формирование нравственных качеств, привычек соблюдения этических норм, навыков общественно оправданного поведения (уважения к результатам труда и предметам духовной и материальной культуры, уважения к родителям и старшим, честности, скромности, добросовестности и др.);

воспитание волевых черт и качеств личности (смелости, решительности, мужества, воли к победе, самообладания и др.). [2].

К средствам нравственного воспитания относят: содержание и организацию учебно-тренировочных занятий, спортивный режим, соревнования (строгое выполнение их правил), деятельность преподавателя (тренера) и др. [3].

Методы нравственного воспитания включают в себя:

убеждение в форме разъяснения установленных норм поведения, сложившихся традиций;

беседы при совершении занимающимися какого-либо проступка;
диспуты на этические темы;
наглядный пример (прежде всего, достойный пример самого педагога, тренера);
практические приучения (суть: постоянно, настойчиво упражнять занимающихся в дисциплинированном, культурном поведении, в точном соблюдении спортивных правил, спортивного режима, традиций, пока эти нормы не станут привычными; в перенесении значительных и длительных усилий, каких требуют зачастую тренировочные нагрузки и соревнования);

поощрение: одобрение, похвала, объявление благодарности, награждение грамотой и др.;
оказание доверия в выполнении обязанностей помощника преподавателя, начисление команде поощрительного очка при подведении итогов соревнований и др.;

наказание за совершенный проступок: замечание, выговор, обсуждение на собрании коллектива (спортивной команды), временное исключение из состава команды и др.

1. Холодов Ж.К., Кузнецов В.С. Теория и методика физического воспитания и спорта: / Ж.К. Холодов, В.С. Кузнецов М.: Издательский центр "Академия", 2000. - 480 с.

2. Белякова, Р. Н. Дифференцированная программа оздоровления студентов специальных медицинских групп средствами физической культуры / Р. Н. Белякова, В. В. Тимошенко, А. Н. Тимошенко. – Мн., 2001.